

Valentin napi szokások

A Valentin-napi szokások az ősi pogány templom áldási ceremóniákból alakultak ki.

A rómaiak február 15-én tartották Luperkalia ünnepét. Ezt a tavasz-ünnepet Luperkusz isten tiszteletének szentelték, aki a nyájak és a termés védelmezője volt.

Az emberek dalolva és táncolva könyörögtek Luperkuszhoz, hogy megvédje a nyájait és vigyázzon az emberek és az állatok egészségére és termékenységre.

Az ünnep éjjelén a fiatal nők belerakták a nevüket egy kerámia korsóba, a férfiak pedig húztak belőle egy-egy nevet. Az ünnepség és a táncok idejére párok lettek, sőt gyakran egész évben együtt maradtak.

Valentin nap azért van, hogy megünnepeljük egy szent emlékét, aki tisztelte a szerelmet és a romantikát, amikor az emberek szerelmes üzeneteket cserélnek. Mások szerint később sokan összetévesztették a norman-francia 'galantin' szóval, ami szerelmest jelent. Az idők során a két hiedelem összefonódott, melynek eredményeképpen Szent Valentinra úgy emlékezünk, mint a szerelmesek védőszentjére.

496-ban Gelasius pápa rendelte el, hogy Szent Valentin napját február 14-én ünnepeljék.

Az angolok már 1446-ban ünnepelték ezt a napot.

Az 1700-as években divatossá váltak a Valentin-verseskötetek.

A XIX. században már üdvözlőkártyákat is küldtek egymásnak az emberek ezen a napon.

Február 14-én, a Valentin napon, szinte a világon sok szerelmes megemlékezik egymásról és megünnepli a szerelmesek napját.

Magyarországon 1990-ben élelt fel e nap megünneplése.